

LXV.

Письмо отъ имени запорожскаго войска къ кievскому митрополиту Юву Борецкому съ предостереженіемъ по поводу имѣющаго быть въ Кіевѣ (29 іюня 1629 г.) собора.

1629 г. іюня 25.

Пресвященный въ Бозѣ велебный и намъ милостивый и велице ласковый Господине Отче Митрополите.

Унижонныя и на всемъ повольныя послуги наши рыцарскія залецаемъ яко найпилней ласце и молитвамъ вашей святительской велебности.

Копія зъ универсалу его кр. милости и зъ листу, писаного В. М. до всего народу христіанскаго въ вѣрѣ нашей православной, за порогами насъ отъ товариства нашего зъ городовъ дошла, зъ котораго универсалу и листу В. М. зрозумѣлисмо, ижъ есть часъ терминъ близко назначоный, то есть на день св. Петра, до зъеханясе, яко постановлено, въ Кіевъ; ачъ впрежде до себѣ отъ В. М. писаня жадного немѣлисмо, еднакъ жевучи православными вѣрѣ своей, въ которой есмо народили, для взята певное вѣдомости, щось тамъ дѣлаеть, посылаемъ двоухъ товарищовъ нашихъ Андреа Лагону и Сапрона Сосимновича, и пилне покорне просимъ, абысмо презъ оныхъ о всемъ вѣдомость могли мети, бы што противного было, абысмо завчасу старане мѣли такъ, якобы противникъ помехи не одержалъ, кгдажъ то есть повинность наша и каждого христіанина за вѣру умрети. Затымъ и повторе ласце и молитвамъ Вашей Святительской милости отдаемось. Данъ за порогами у Осмяновцѣ, іюня 25 дня, 1629.

Вашей Милости всего добра зычливый и служить готовый Леонъ Ивановичъ зо всемъ войскомъ запорозскимъ Его Королевской Милости.

(Съ копіи, наход. въ портфель Кіев. Арх. комм.)

Примѣч. О помѣщенномъ письмѣ находится упоминаніе въ рукописи униатскаго митрополита Льва Кишки. Здѣсь, подъ 1629 годомъ, между прочими извѣстіями, предшествовавшими кievскому

собору, читаемъ: „Leo Iwanowicz dux exercitum Zaporowiensium ad metropolitanum schismaticum scripsit, quatenus denuntiet, qualis sit haec futura synodus? et appromisit usque ad mortem suam schisma tueri literis datis 25 Iunii in Osmianowka, proinde die 5 julii cum Ecclesiastici Kijoviam convenissent.“ (*Сводная Галицко-рус. лѣт. изд. Петрушевичемъ, стр. 289*).

LXVI.

Письмо монаха Бернардинскаго ордена Фелициана Корженевскаго къ митрополиту Іову Борецкому съ увѣщаніемъ принять унію и содѣйствовать ея распространенію въ з.-русской церкви.

1629 г. іюня 9.

Przewielebny Oycze Borecki.

Pan y Bog nasz Jezus Christus łaskę swą, miłość y pokoy, iako od początku Apostoły swe wszystkimu narodowi kazał opowiadać y ofiarować, tak y po dziś dzień do konca swiata Jezus Christus heri et hodie, ipse et in saecula, nie przestaie do roznych kraiw, krolewstw, miast, iuz y nowego swiata, wnosić przez męże Apostolskiego Ducha y żywota y nauk. Między ktoremi isz ten iest S. Franciszek z żywymi znakami Boga umęczonego dla nas na ciebie swem wyrażonemi; ia od zakonu iego napierwszy do tego kraiu gdzie sedes est sathana... wysłany, nie mając onego zakazania Pańskiego: in viam gentium ne abieritis; ani mogąc wowieć co on sam rzekł niewieście chananeyskiej: Nie iestem posłany, tylko do owec z stada katolickiego, ani do schizmatyckiego, y owszem mając w Regule to rozkazanie: in quacunque domum intraveritis fiet primum dialogus: pax huic domui; z tymem się był trzeciego dnia miał zapusczyć poprzyiechaniu, to iest zaraz po soborze niedziele wstępney do W. M. iako do osoby naprzedniejszey, iako to W. M. z pisanja mego wiedział; Ale niewiem czemu muszę wyznać prawdę słowa Pawła S: saepe proposui venire ad vos et prohibitus sum usque adhuc. Czyli z tym że mówiąc: Voluimus venire ad vos sed